

ГІМН ДНІСТРЯН

У горах Карпатських бере початки
І до моря, моря Чорного
Плине Дністер серед лісів, ланів.
У тому краю,
Немов у раю,
Будем жити ми безжурно!

Готовий до спливу наш катамаран
І команда наша – о-го-го-о!
Рушимо в путь каньйоном Дністровим
Від Галичини
До Буковини
І на сонячне Поділля!

Містечка і села, фортеці й церкви
На своєму шляху ми не минемо.
Дослідимо і збережемо
Природу Дністра,
Культуру людей
На прийдешні покоління.

Природа привітна до нас не завжди -
На Дністрі або спека або негода,
Вітер жене бурхливих хвиль вали.
Та в дощ і туман
Іде караван,
З нами синьо-жовта фана!

Вітрила подерті, а вітер в лице,
Ми на веслах, веслах аж до ночі,
Ділим сухпай і залишки води.
Хай сонце пече,
Примхи неба нам байдужі.

У горах Карпатських бере початки...
і до моря, моря Чорного і т.д.

Переклад з німецької

В одній долині красна діва
Серед місцевих пастухів
З'являлась навесні щорічно,
Зачувши жайворонків спів.

Не була роджена в долині,
А де – про те ніхто не знав.
І слід її зникав о днині,
Як час прощання наставав

Завжди вітала вся долина
Її багословенний спів,
Хоча не мала та дівчина
Довіри й шани до панів.

Приносила плоди і квіти
Доспілі в іншій царині,
В інакшій зовсім сонця світлі,
У щасливішій стороні.

Давала кожному дарунок,
Тому – троянду, цьому фрукт.
Юнак це мав за поцілунок,
Старому ж дар підносив дух.

Приймала радо всякі гості,
Та для коханців молодих
Тримала найгарніші айстри
І найсмачнішії плоди.

Діалектика

Полемічний переклад-переспів з російської вірша Н. Кончаловської "Жадоба"

Друже, чи потрафиш
Прагнути безтямно,

Жадібно шукати
Долю тут і там,
Якщо не потрафиш,
Осягни уміння,
Перше чим щось дати,
Взяти мусиш сам!

Навесні з-за хмари
Промінь землі прагне,
Спрага в день спекотний
Добре знана теж.
Хай не охолоне
Серце з перевтоми,
Бо якщо не прагнеш –
Ніби не живеш.

В променях пшениця
Рясно колоситься,
Спрагу затамує
Щедре джерело.
Хай не доторкнеться
Зимний вітер серця,
Щедрим зимне серце
зроду не було.

Друже, чи ти можеш
Дати людям пісню,
Викопати студню,
Посадити сад?
Якщо не потрафиш,
Осягни уміння,
Щоб від світу взяти
Маєш внести вклад.

Не існує міри
Міряти жадобу.
Як немає міри
Щедрості сердець.
Маю тверду віру,
Палко прагнуть буду,
Хай жадібний буду,
Тільки б не скупець.

